

Hamārī Khātir

Al-Masīh ke Dukh kī Peshgoī

hamārī k̄hātir. almasīh ke dukh kī peshgoī

For Us. The Prophecy of the Suffering Messiah

by Bakhtullah

[*Zinda Kalam* 16]

(Urdu—Roman script)

© 2026 Chashma Media.

published and printed by

GWCS, New Delhi

Bible text is from UGV.

illus. <https://www.freebibleimages.org/illustrations/rg-isaiah-53/>.

for enquiries or to request more copies:

askandanswer786@gmail.com

Fahrist

Hamārī ẓhātir Ek Ajīb Kāmyābī	1
Hamārī ẓhātir Dukh	5
Hamārī ẓhātir Jān kī Qurbānī	9
Hamārī ẓhātir Maut par Fath	12
Yasāyāh 52:13–53:12	15

Īsā Masīh kī paidāish se sadiyon pahle ek anokhī peshgoī qalamband huī. Yih itnī ajīb aur ġhair-māmūlī thī ki log ise parḥ parḥkar uljhan men par gae.

► *Wuh kyon uljhan men par gae?*

Islie ki peshgoī men ek azīm hastī bayān kī jātī hai—aisī hastī jo apnī jān awām ke lie qurbān karegī.

► *Yih kaun-sī hastī thī jis kā zikr huā?*

Log us kī khoj lagā lagākar thak gae. Lekin sadiyon bād yih hastī khud sāmne āī—Īsā Masīh jo Mulk-e-Isrāīl men paidā huā. Sāf zāhir huā ki yih peshgoī use bayān kartī hai. Āie ham ġhaur karen ki yih us ke bāre men kyā farmātī hai. Pahlī bāt,

Hamārī khātir Ek Ajīb Kāmyābī

Nabī farmātā hai,

Dekho, merā khādim kāmyāb hogā.
Wuh sarbuland, mumtāz aur bahut
sarfarāz hogā.

► *Yahān Khudā apne khādim ke bāre mein kyā farmātā hai?*

Yih ki merā khādim kāmyāb hogā. Wuh bahut sarfarāz hogā.

Lekin is khādim kī kāmyābī ajīb hai. Nabī farmātā hai,

Tujhe dekhkar bahutōñ ke roñgṭe khare ho gae.

Kyonki us kī shakl itnī kharāb thī, us kī sūrat kisī bhī insān se kahīñ zyādā bigrī huī thī.

Lekin ab bahut-sī qaumeñ use dekhkar hakkā-bakkā ho jāēngī, bādshāh dam baḥhud rah jāēnge.

Kyonki jo kuchh unheñ nahīñ batāyā gayā use wuh dekheñge, aur jo kuchh unhoñ ne nahīñ sunā us kī unheñ samajh āegī.

► *Use dekhkar logoñ ke roñgṭe khare ho jāte haiñ. Kḥādim kī kāmyābī kyon chaunkā dene wālī hai? Islie ki us kī sūrat bahut bigrī huī hai.*

► *Phir bhī bahut-sī qaumeñ use dekhkar hakkā-bakkā ho jāēngī. Kyon?*

Islie ki jo kuchh wuh nahīñ jāntī thīñ use wuh dekheñgī aur unheñ samajh āegī.

Yon nabī ek ajīb qism kā kḥādim pesh kartā hai. Ajīb islie ki go us kī shakl-o-sūrat dukh sahne se bigrī huī hai phir bhī wuh kāmyāb aur sarfarāz hogā. Ab nabī us kī ajīb kāmyābī ek taswīr se pesh kartā hai. Wuh farmātā hai,

Us ke sāmne wuh koṇpal kī tarah phūṭ
niklā,
us tāzā aur mulāym shigūfe kī tarah
jo ḵhushk zamīn meṁ chhupī huī jaṛ se
nikalkar
phalne-phūlne lagti hai.

- *Yahān al-Masīh kā muqābalā kis chīz se kiyā gayā hai?*

Ek narm koṇpal se jo ḵhushk zamīn meṁ chhupī
huī jaṛ se phūṭ niklī hai.

- *Is meṁ kyā ḵhās bāt hai?*

Yih koñpal banjar zamīn se niklī hai, aisī jagah se jahān kuchh ug nahīn saktā. Matlab hai k̥hādīm aise k̥hāndān aur birādarī se hai jo dekhne meñ kuchh nahīn hai. Na sirf yih. Likhā hai,

Na wuh k̥hūbsūrat thā, na shāndār.
Ham ne use dekhā
to us kī shakl-o-sūrat meñ kuchh nahīn
thā
jo hamēñ pasand ātā.
Use haqīr aur mardūd samjhā jātā thā.
Dukh aur bīmāriyāñ us kī sāthī rahīñ,
aur log yahāñ tak us kī tahqīr karte the
ki use dekhkar apnā muñh pher lete the.
Ham us kī kuchh qadr nahīn karte the.

► *Kyā log use pasand karte haiñ?*

Nahīñ. Wuh use haqīr jānte haiñ.

Kitnī ajīb kāmyābī! Na is hastī kī jāreñ shāndār lagtī haiñ, na us kī shakl-o-sūrat. Islie aksar log use haqīr jānte haiñ. Dūsri bāt,

Hamārī k̥hātir Dukh

► *Ab dhyān den: Use kyon dukh uṭhānā partā hai hālāñki wuh K̥hudā kā k̥hādīm hai?*

Nabī farmātā hai,

Lekin us ne hamārī hī bīmāriyān uṭhā
līn,
hamārā hī dukh bhugat liyā.
To bhī ham samjhe ki yih us kī munāsib
sazā hai,
ki Allāh ne ḵhud use mārkar ḵhāk meñ
milā diyā hai.
Lekin use hamāre hī jarāym ke sabab se
chhedā gayā,
hamāre hī gunāhoñ kī ḵhātir kuchlā
gayā.

Use sazā milī tāki hamēñ salāmatī hāsīl
ho,
aur usī ke zaḥmoñ se hamēñ shafā milī.

- *Ḳhādim ko kyoñ dukh bhugatnā partā hai? Is ke pīchhe Ḳhudā kā kyā maqsad hai?*

Ḳhudā kā maqsad yih hai ki us kā ḳhādim hamārā hī dukh bhugat le. Use hamāre hī jarāym ke sabab se chhedā jāe, hamāre hī gunāhoñ kī ḳhātir kuchlā jāe.

- *Logoñ kā kyā jawāb hai? Kyā wuh yih dekhkar ki ḳhādim hamāre lie dukh uṭhā rahā hai shukrguzārī mahsūs karte haiñ?*

Nahīñ. Wuh samajhte haiñ ki yih us kī munāsib sazā hai, ki Allāh ne use sazā dī hai.

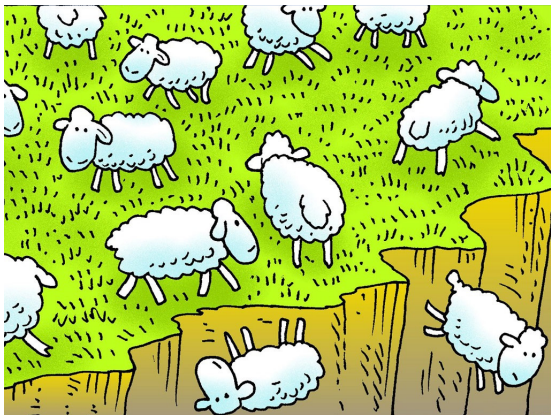
- *Lekin sazā milne kā ek ḳhās maqsad hai. Maqsad kyā hai?*

Maqsad yih hai ki insān ko salāmatī hāsīl ho, ki use shafā mile.

- *Unheñ kyoñ salāmatī aur shafā kī zarūrat hai?*

Un kī hālat bahut ḳharāb hai. Nabī farmātā hai,

Ham sab bheṛ-bakriyoñ kī tarah āwārā
phir rahe the,
har ek ne apnī apnī rāh iḳhtiyār kī.

Lekin Rab ne use ham sab ke qusūr kā nishānā banāyā.

► *Logon kā hāl kyā hai?*

Wuh bikhri huī bheṛ-bakriyon kī tarah idhar-udhar phir rahe haiñ.

► *Is kā kyā matlab hai?*

Log Ḳhudā kī rāh par nahīn chal rahe.

► *Jawāb mein Rab kyā kartā hai?*

Jawāb mein wuh apne ḳhādim ko sab ke qusūr kā nishānā banā detā hai. Ġharz, Ḳhudā insān ko wuh sazā nahīn detā jo use milnī chāhie. Is

ke bajāe wuh apne ḵhādim ko insān ke qusūr kā nishānā banā detā hai. Aur yih sazā bahut saḵht hai. Islie tīsri bāt,

Hamārī ḵhātir Jān kī Qurbānī

Ab nabī, ḵhādim kā sulūk tafsīl se bayān kartā hai:

Us par zulm huā,
lekin us ne sab kuchh bardāsht kiyā aur
apnā muñh na kholā,
us bheṛ kī tarah jise zabah karne ke lie le
jāte haiñ.
Jis tarah lelā bāl katarne wālon ke sāmne
ḵhāmosh rahtā hai usī tarah us ne apnā
muñh na kholā.

- *Ḵhādim par zulm hotā hai. Ḵhud to wuh māsūm hai, be-gunāh hai. Kyā wuh natīje meñ nārāz yā talḵh-mizāj ho jātā hai?*

Nahīñ. Wuh narmī se hamāre wāste sab kuchh bardāsht kartā hai.

- *Us kā muqābalā kis jānwar se kiyā jātā hai?*
Us bheṛ se jise zabah karne ke lie liyā jā rahā hai, aur us lele se jis ke bāl katre jā rahe haiñ.
- *Is bheṛ kī kyā ḵhusūsiyat hai?*
Use zabah kiyā jā rahā hai, phir bhī wuh apnā muñh nahīñ kholtā. Us ke bāl katre jā rahe haiñ,

phir bhī wuh apnā muñh nahīn kholtā. Tab nabī farmātā hai,

Use zulm aur adālat ke hāth se chhīn liyā gayā.

Us ke daur ke log—kis ne dhyān diyā ki us kā zindon ke mulk se tālluq kaṭ gayā,

ki wuh merī qaum ke jurm ke sabab se sazā kā nishānā ban gayā?

- *Khudā ke khādīm par na sirf zulm hotā hai. Is se barhkar kyā hotā hai?*

Use zulm aur adālat ke hāth se chhīnkar sazā-e-maut dī jātī hai.

► *Sazā uthāne kā kyā maqsad hai?*

Wuh Ḳhudā ke logon ke jurm ke bāis sazā kā nishānā ban jātā hai.

► *Kyā log jawāb mein is kī qadr karte hain?*

Nahīn. Likhā hai ki unhon ne dhyān bhī na diyā. Maut ke bād ḳhādīm ko ek ḳhās tarīqe se dafnāyā jātā hai. Nabī farmātā hai,

Muqarrar yih huā ki us kī qabr be-dīnon
ke pās ho,
ki wuh marte waqt ek amīr ke pās
dafnāyā jāe,
go na us ne tashaddud kiyā,
na us ke munh mein fareb thā.

► *Use kis tarah dafnāyā jātā hai?*

Use be-dīnoñ ke pās dafnāyā jātā hai, sāth sāth ek amīr ke pās bhī.

► *Kyā wuh aise logoñ ke pās dafn hone ke lāyq hai?*

Nahīñ. Na us ne tashaddud kiya hai, na us ke muñh meñ fareb hai.

► *Kyā āpne ek aur bāt note kī? Likhā hai, use ek amīr ke pās dafnāyā gayā. Yih kyon?*

Islie ki sadiyoñ bād Īsā Masīh ko ek amīr kī qabr meñ dafnāyā gayā (dekhie Mattī 27:57-60).

Lekin yih khādim na sirf dukh sahtā hai. Apnī jān qurbān karne ke bād wuh fath bhī pātā hai. Islie chauthī bāt,

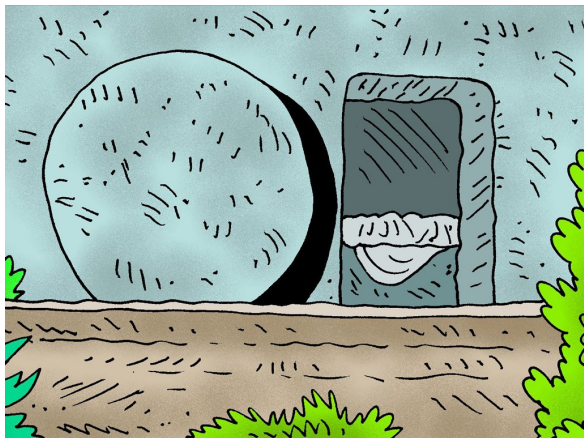
Hamārī khātir Maut par Fath

Nabī farmātā hai,

Rab hī kī marzī thī ki use kuchle, use dukh pahuñchāe.

Lekin jab wuh apnī jān ko qusūr kī qurbānī ke taur par degā to wuh apne farzandoñ ko dekhegā,
apne dinon meñ izāfā karegā.

Hāñ, wuh Rab kī marzī ko pūrā karne meñ kāmyāb hogā.

- *Apnī jān qurbān karne ke bād kyā hotā hai?*
Wuh apne farzandon ko dekhkar apne dinon mein izāfā kartā hai.
- *Is kā kyā matlab hai?*
 - Wuh qabr mein nahīn rahtā. Wuh jī uṭhkar apne dinon mein izāfā kartā hai.
 - Us ke farzand hote haiñ. Yih jismānī farzand nahīn haiñ. Yih rūhānī farzand haiñ, wuh farzand jo us par īmān lākar najāt pāte haiñ.
- *Us waqt khādim kis kām mein kāmyāb hotā hai?*

Rab kī marzī ko pūrā karne mein. Matlab hai logoñ ke gunāhoñ ko apne ūpar uṭhākar dūr karne mein. Aur yih kāmyābī achchhā phal lātā hai. Nabī farmātā hai,

Itnī taklīf bardāsht karne ke bād use phal nazar āegā, aur wuh ser ho jāegā.

Yih phal bayān kiya jātā hai:

Apne ilm se merā rāst khādim bahutoñ kā insāf qāym karegā, kyunki wuh un ke gunāhoñ ko apne ūpar uṭhākar dūr kar degā.

► *Yih kis qism ke phal haiñ?*

Logoñ kā insāf aur rāstbāzī.

► *Logoñ kī rāstbāzī kis tarah phal ho saktī hai?*

Logoñ ke gunāhoñ ko apne ūpar uṭhākar dūr karne se wuh un kā insāf qāym kartā hai. Yānī wuh un mein wuh rāstbāzī paidā kartā hai jo wuh khud apne gunāhoñ ke bāis paidā nahīn kar sakte.

Ġharz, insān kā gunāh apne ūpar uṭhākar dūr karne se wuh kāmyāb hotā hai, aur use sarfarāz kiya jātā hai. Nabī farmātā hai,

Islie main use baṛoṇ meṇ hissā dūṅgā,
aur wuh zorāwaroṇ ke sāth lūṭ kā māl
taqsīm karegā.

Kyoṇki us ne apnī jān ko maut ke hawāle
kar diyā,

aur use mujrimoṇ meṇ shumār kiyā
gayā.

Hāñ, us ne bahutoṇ kā gunāh uṭhākar
dūr kar diyā

aur mujrimoṇ kī shafā'at kī.

Yōṇ nabī ne Īsā Masīh ke āne se sadiyoṇ pahle us kī
zindagī aur kām pesh kiyā: yih ki al-Masīh kāmyāb
to hogā magar zabardast dukh jhelkar. Aksar log
us kā dukh nahīn samjheṅge, na dukh kā maqsad.
Wuh nahīn samjheṅge ki us ne hamārī hī kḥātir
dukh uṭhāyā, hamārī hī kḥātir apnī jān dī tāki
hamāre gunāhoṇ ko dūr kar diyā jāe aur ham Kḥudā
ke sāmne rāstbāz ṭhahreṇ. Na sirf yih. Wuh hamārī
kḥātir maut par bhī fath pāegā tāki ham us ke
farzand bankar abadī zindagī pāeṇ.

- *Kyā āpne us kā yih kām samajhkar qabūl kiyā
hai? Kyā āp ko yih māfī aur abadī zindagī hāsil
hai? Kyā āp us kā farzand ban gae haiṇ?*

Yasāyāh 52:13–53:12

Hamārī k̥hātir Ek Ajīb Kāmyābī

Dekho, merā k̥hādim kāmyāb hogā.

Wuh sarbuland, mumtāz aur bahut sarfarāz hogā.

Tujhe dekhkar bahutoñ ke roñgṭe khare ho gae.

Kyonki us kī shakl itnī k̥harāb thī,

us kī sūrat kisī bhī insān se kahīñ zyādā bigrī huī thī.

Lekin ab bahut-sī qaumeñ use dekhkar

hakkā-bakkā ho jāeñgī,

bādshāh dam baḥhud rah jāeñge.

Kyonki jo kuchh unheñ nahīñ batāyā gayā

use wuh dekheñge,

aur jo kuchh unhoñ ne nahīñ sunā

us kī unheñ samajh āegī.

Lekin kaun hamāre paighām par imān lāyā?

Aur Rab kī qudrat kis par zāhir huī?

Us ke sāmne wuh koñpal kī tarah phūṭ niklā,

us tāzā aur mulāym shigūfe kī tarah

jo k̥hushk zamīn meñ chhupī huī jar se nikalkar
phalne-phūlne lagtī hai.

Na wuh ḵhūbsūrat thā, na shāndār.
Ham ne use dekhā
to us kī shakl-o-sūrat meñ kuchh nahīn thā
jo hameñ pasand ātā.
Use haqīr aur mardūd samjhā jātā thā.
Dukh aur bīmāriyāñ us kī sāthī rahīñ,
aur log yahāñ tak us kī tahqīr karte the
ki use dekhkar apnā muñh pher lete the.
Ham us kī kuchh qadr nahīn karte the.

Hamārī ḵhātir Dukh

Lekin us ne hamārī hī bīmāriyāñ uṭhā līñ,
hamārā hī dukh bhugat liyā.
To bhī ham samjhe ki yih us kī munāsib sazā hai,
ki Allāh ne ḵhud use mārkar ḵhāk meñ milā diyā
hai.
Lekin use hamāre hī jarāym ke sabab se chhedā
gayā,
hamāre hī gunāhoñ kī ḵhātir kuchlā gayā.
Use sazā milī tāki hameñ salāmatī hāsil ho,
aur usī ke zaḵhmoñ se hameñ shafā milī.
Ham sab bheṛ-bakriyoñ kī tarah āwārā phir rahe
the,

har ek ne apnī apnī rāh ikhtiyār kī.
Lekin Rab ne use ham sab ke qusūr kā nishānā
banāyā.

Hamārī khātir Jān kī Qurbānī

Us par zulm huā,
lekin us ne sab kuchh bardāshṭ kiyā
aur apnā muñh na kholā,
us bheṛ kī tarah jise zabah karne ke lie le jāte
haiñ.
Jis tarah lelā bāl katarne wālon ke sāmne
khāmosh rahtā hai
usī tarah us ne apnā muñh na kholā.
Use zulm aur adālat ke hāth se chhīn liyā gayā.
Us ke daur ke log—kis ne dhyān diyā
ki us kā zindon ke mulk se tālluq kaṭ gayā,
ki wuh merī qaum ke jurm ke sabab se sazā kā
nishānā ban gayā?
Muqarrar yih huā ki us kī qabr be-dīnon ke pās
ho,
ki wuh marte waqt ek amīr ke pās dafnāyā jāe,
go na us ne tashaddud kiyā,
na us ke muñh mein fareb thā.

Hamārī khātir Maut par Fath

Rab hī kī marzī thī

ki use kuchle, use dukh pahuñchāe.

Lekin jab wuh apnī jān ko qusūr kī qurbānī ke
taur par degā

to wuh apne farzandon ko dekhegā,
apne dinon mein izāfā karegā.

Hāñ, wuh Rab kī marzī ko pūrā karne mein
kāmyāb hogā.

Itnī taklīf bardāshht karne ke bād
use phal nazar āegā,
aur wuh ser ho jāegā.

Apne ilm se merā rāst khādim bahuton kā insāf
qāym karegā,
kyonki wuh un ke gunāhon ko apne ūpar
uṭhākar dūr kar degā.

Islie main use baron mein hissā dūngā,
aur wuh zorāwaron ke sāth lūṭ kā māl taqsim
karegā.

Kyonki us ne apnī jān ko maut ke hawāle kar
diyā,
aur use mujrimon mein shumār kiyā gayā.

Hāñ, us ne bahutoñ kâ gunāh uṭhākar dūr kar
diyā
aur mujrimoñ kī shafā'at kī.